



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Dalibora Bruka a soudců JUDr. Vladimíra Doležela a JUDr. Ivony Ryšánkové v právní věci žalobkyně **Ing. Miroslavy Motyčkové**, nar. XXXXX, se sídlem Hradební 1250, 686 01 Uherské Hradiště, IČ 70419442, insolvenční správkyň **V.R.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, zast. Mgr. Mojmírem Ohnoutkou, advokátem, se sídlem Jiřího z Poděbrad 1212, 686 01 Uherské Hradiště, proti žalovaným **1) E.P.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, zast. JUDr. Radimem Vicherkem, advokátem, se sídlem Masná 8, 702 00 Moravská Ostrava, **2) P.P.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, zast. JUDr. Radimem Vicherkem, advokátem, se sídlem Masná 8, 702 00 Moravská Ostrava, **3) N.K.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, zast. Zdeňkem Machálkem, advokátem, se sídlem XXXXX, **4) P.K.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, zast. Zdeňkem Machálkem, advokátem, se sídlem Růžová 1254, 686 01 Uherské Hradiště, **5) L.B.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, zast. Zdeňkem Machálkem, advokátem, se sídlem Růžová 1254, 686 01 Uherské Hradiště, **6) J.P.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, zast. JUDr. Radimem Vicherkem, advokátem, se sídlem Masná 8, 702 00 Moravská Ostrava, **7) J.H.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, zast. JUDr. Radimem Vicherkem, advokátem, AK se sídlem Masná 8, 702 00 Moravská Ostrava, **8) A.H.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, zast. JUDr. Radimem Vicherkem, advokátem, AK se sídlem Masná 8, 702 00 Moravská Ostrava,

o zaplacení částky 1.428.397 Kč s příslušenstvím, event. zrušení spoluvlastnictví, o odvolání žalovaných 1) – 8) proti rozsudku Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 17. října 2014, č. j. 4 C 76/2010-318 ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 23. října 2014, č. j. 4 C 76/2010-326,

t a k t o :

I. Rozsudek soudu I. stupně **se** v části výroku IV. ohledně uložené povinnosti žalovaných 2), 4), 5), 6), 7) zaplatit žalobkyni částku 33.889 Kč společně a nerozdílně do tří dnů od právní moci rozhodnutí a ve výroku V. **potvrzuje**.

II. Rozsudek soudu I. stupně **se** ve výroku II., III. a v části výroku IV. ohledně povinnosti žalovaných 2), 4), 5), 6), 7) společně a nerozdílně zaplatit částku 27.111 Kč **mění** tak, že žaloba se zamítá.

III. Rozsudek soudu I. stupně **se** ve výroku VIII. **mění** tak, že žalovaným se povinnost zaplatit soudní poplatek České republiky, zastoupené Okresním soudem v Uherském Hradišti, neukládá.

IV. České republice **se** právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů **nepřiznává**.

V. Žalobkyně je povinna nahradit žalovaným náklady řízení před soudy obou stupňů k ruce společně a nerozdílně do tří dnů od právní moci rozsudku, a to žalovaným 1), 2), 6), 7), 8) částku 355.406 Kč k rukám právního zástupce JUDr. Radima Vicherka a žalovaným 3), 4), 5) částku 203.885 Kč k rukám zástupce Zdeňka Machálka.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem soudu I. stupně citovaným v záhlaví tohoto rozsudku bylo rozhodnuto takto: I. Žaloba proti žalovaným 1) až 8) o zaplacení společně a nerozdílně částky 1.428.397 Kč, se zamítá. II. Spoluvlastnictví účastníků V.R., E.P., P.P., N.K., P.K., L.B., J.P., J.H. a A.H. k majetku ve sdružení s názvem BKP vyplývající ze Smlouvy o sdružení ze dne 2. 1. 1998, které zaniklo dne 31. 12. 2008, se zrušuje. III. Z majetku sdružení se do vlastnictví: - P.P., L.B., P.K., J.H. a J.P. přikazuje hodnota technického zhodnocení budovy č. p. XXXXX v k. ú. Uherský Brod v ceně 305.000 Kč, - P.P. peníze v hotovosti v částce 62 Kč a peníze na bankovních účtech v částce 16.372 Kč. IV. Žalovaní P.P., L.B., P.K., J.H. a J.P. jsou povinni zaplatit společně a nerozdílně žalobkyni částku 61.000 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku. V. Žalovaný P.P. je povinen zaplatit

žalobkyni částku 1.826 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku. VI. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Usnesením soudu I. stupně rovněž citovaným v záhlaví tohoto rozsudku bylo rozhodnuto takto: Rozsudek Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 C 76/2010-318, se doplňuje o tyto výroky: VII. Žalovaní jsou povinni zaplatit České republice - Okresnímu soudu v Uherském Hradišti náklady řízení v částce 7.200 Kč společně a nerozdílně do 3 dnů od právní moci usnesení. VIII. Žalovaní jsou povinni zaplatit České republice - Okresnímu soudu v Uherském Hradišti soudní poplatek v částce 2.000 Kč společně a nerozdílně do 3 dnů od právní moci usnesení.

Podle podstatné části odůvodnění rozhodnutí soudem I. stupně původní žalobkyně V.R. se domáhala stanovení povinnosti žalovaným zaplatit jí částku 1.428.397 Kč s podstatným odůvodněním, že od 2. 1. 1998 byla členkou občanského sdružení s názvem BKP se sídlem v Uherském Brodě. Na základě soudního rozhodnutí byla nadále členkou sdružení, které však ke dni 31. 12. 2008 zaniklo. K vypořádání majetku sdružení nedošlo. Zástupci sdružení ji neumožnili nahlédnout do účetnictví sdružení, vycházela proto při určení svého vypořádacího podílu z dokladu, který jí předložil zástupce sdružení v roce 2003, kdy jí byla nabídnuta na vypořádání částka ve výši 1.428.397 Kč. Toto požadovala po všech ostatních členech sdružení společně a nerozdílně. Podáním ze dne 4. 10. 2011 doplnila skutková tvrzení s tím, že dne 16. 6. 2010 měla být opětovně vyloučena ze sdružení, které považuje za neplatné a navrhla, aby bylo event. rozhodnuto, že podílové spoluvlastnictví k majetkové sdružení BKP se sídlem Uherský Brod, 1. května XXXXX se zrušuje a majetek bude vypořádán mezi jednotlivé členy sdružení tak, že každý z nich se stane vlastníkem 1/9 majetku sdružení. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 26. 6. 2013, č. j. K SBR 29 INS 9298/2013- A-19, bylo rozhodnuto, že dlužník V.R. je v úpadku a na majetek dlužníka V.R. se prohlašuje konkurz. Insolvenčním správcem byla ustanovena Ing. Miroslava Motyčková, nar. XXXXX, se sídlem Uherské Hradiště, Hradební 1250. Insolvenční správce dlužníka navrhla podáním ze dne 17. 2. 2014, aby soud pokračoval v řízení. Podle soupisu majetkové podstaty úpadkyně insolvenční správce mezi pohledávky dlužníka zařadila také pohledávku z tohoto soudního sporu v částce 1.428.397 Kč s příslušenstvím. Žaloba byla podána za účinnosti zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku účinného do 31. 12. 2013 (dále jen obč. zák.), podle kterého byla věc posouzena s poukazem na ust. § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., nový obč. zákoník. Soud I. stupně po provedeném dokazování vycházel z mezi účastníky nesporné skutečnosti, že původní žalobkyně V.R., dříve B., a ostatní žalovaní uzavřeli dne 2. 1. 1998 Smlouvu o sdružení ve smyslu citovaných ustanovení § 829 a násl. obč. zák., podle které se dohodli na jeho trvání do 31. 12. 2008 s tím, že do uvedeného data nezaniklo jiným způsobem, stejně jako nezaniklo členství v něm žádnému z účastníků řízení. Původně uplatněný nárok žalobkyně, aby všichni ostatní členové sdružení byli povinni zaplatit jí částku 1.428.397 Kč jako vypořádací podíl jako nedůvodný zamítl, když žaloba byla podána po zániku sdružení. Přichází proto v úvahu zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví členů sdružení podle § 841 obč. zák., jehož se žalobkyně domáhala event. petitum. Ze znaleckého posudku společnosti VEGA UHERSKÉ HRADIŠTĚ a.s., byla zjištěna tržní hodnota aktiv obč. sdružení k 31. 12. 2008 ve výši 321.434 Kč a pasiva 637.840 Kč. Aktiva tvoří dlouhodobý hmotný majetek- technické zhodnocení budovy č. p. XXXXX v Uherském Brodě v ceně 305.000 Kč, dále peníze v hotovosti ve výši 62 Kč a peníze na bankovních účtech

ve výši 16.372 Kč. Ze znaleckého posudku č. 034/2013 ze dne 6. 3. 2013 zpracovaného společností TOP AUDITING, s.r.o., Brno, který byl zpracován pro soudního řízení vedeném u téhož soudu pod sp. zn. 11C 563/2009 bylo zjištěno, že účetní a daňová evidence P.P. v předmětném sdružení za označené období od 1. 7. 2006 do 31. 8. 2008 byla vedena řádně, v rozsahu požadovaném zákonem. Proto soud I. stupně nevyhověl návrhu žalobkyně na provedení revizního znaleckého posudku k posudku společnosti VEGA UHERSKÉ HRADIŠTĚ a.s., ze kterého pro rozhodování o zrušení spoluvlastnictví a vypořádání členů sdružení vycházel. K návrhu původní žalobkyně podílové spoluvlastnictví majetku sdružení ke dni jeho zániku, tedy k 31. 12. 2008 zrušil a vypořádal je podle § 142 obč. zák. toliko ve vztahu k aktivům, když za závazky vzniklé za činnosti sdružení odpovídají všichni členové sdružení ve smyslu § 840 obč. zákoníku. Podle odstavce 12 Smlouvy o sdružení ze závazků vůči třetím osobám jsou sdružené osoby zavázány v poměru uvedeném v odstavci 5 a 8 smlouvy, tedy v poměru 1/9. Z majetku zjištěného znaleckým posudkem byla do vlastnictví P.P., L.B., P.K., J.H. a J.P. přikázána hodnota technického zhodnocení budovy č. XXXXX v Uherském Brodě v ceně 305.000 Kč, neboť jsou spoluvlastníky uvedené nemovitosti. Současně jim uložil povinnost zaplatit společně a nerozdílně 1/5 této hodnoty, tedy 61.000 Kč. Peníze v hotovosti ve výši 62 Kč a peníze na bankovních účtech ve výši 16.372 Kč, byly přikázány do vlastnictví P.P. jako osoby pověřené s majetkem sdružení disponovat v jehož faktické dispozici jsou. Z uvedených peněžních částek byl zavázán vyplatit žalobkyni 1/9. Nákladový výrok byl odůvodněn s poukazem na ust. § 142 odst. 2 o. s. ř. neúspěšností žalobkyně v primárním petitu o zaplacení žalované částky a úspěšností v návrhu na zrušení a vypořádání spoluvlastnictví.

Doplňující usnesení ve vztahu k výroku VII. ohledně nákladů státu, které spočívaly ve znalečném, bylo soudem I. stupně v podstatném odůvodněno částečnou neúspěšností žalobkyně a osvobozením od soudních poplatků vzhledem ke konkurzu. Výrok VIII. usnesení o přechodu poplatkové povinnosti na žalované byl odůvodněn stejně jako předchozí výrok ve vztahu k aplikaci ust. § 2 odst. 3 zákona č. 549/91 Sb. o soudních poplatcích.

Proti uvedenému rozhodnutí do všech jeho výroků, s výjimkou výroku I., podali odvolání všichni žalovaní.

Žalovaní 1), 2), 6), 7), 8) v podstatném odůvodnění svého odvolání namítali vadu řízení, spočívající v tom, že žalobkyni bylo nepřipustně soudem I. stupně poskytnuto hmotněprávní poučení, na základě kterého uplatnila alternativní petit. Soud I. stupně změnu návrhu připustil, ačkoliv výsledky dosavadního řízení nemohly být podkladem pro řízení o něm. Kromě toho napadeným rozhodnutím byl překročen návrh žalobkyně přikázáním 1/5 majetku, ačkoliv se domáhala přikázání 1/9 majetku. Vytýkali soudu I. stupně, že rozhodl o zrušení a částečném vypořádání podílového spoluvlastnictví, aniž by k jeho rozsahu ke dni rozhodnutí provedl dokazování. Namítali nesprávné právní posouzení věci, když technické zhodnocení věci, které je její součástí, není a nemůže být předmětem vypořádání, neboť nemůže být ve spoluvlastnictví členů sdružení, ale vlastníků nemovitosti, natož aby bylo rozhodováno o jeho přikázání spoluvlastníkům věci. Dále vytýkali soudu I. stupně, že neprovedl vypořádání pasiv sdružení, jak byly rovněž zjištěny znaleckým dokazováním. Pochybení soudu I. stupně spatřovali rovněž v tom, že napadeným rozhodnutím se nevypořádal s podíly ostatních účastníků sdružení. Nesouhlas s nákladový výrokem VI. rozhodnutí soudu I. stupně odůvodnili

tím, že byli zcela úspěšní, pokud byla zamítnuta žaloba ohledně částky 1.428.397 Kč a nebyla respektována rozhodovací praxe soudů, podle které v řízeních o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví žádnému z účastníků nepřiznávají právo na náhradu nákladů řízení. Poukázali rovněž na poměr a hodnotu obou sporů. Kromě toho bylo nutno zvažovat aplikaci ust. § 143 o. s. ř., neboť nezavdali důvod k podání žaloby ohledně zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví, které k datu zániku sdružení neexistovalo. Poukázali dále na to, že soud I. stupně nerozhodl o separaci nákladů pro zmařené jednání žalobkyně a jejím právním zástupcem dne 22. 8. 2014. Proto jim mělo být přiznáno právo na náhradu nákladů řízení v plné výši. Doplňujícím usnesení odvolatelé namítali jeho nepřezkoumatelnost vzhledem k jeho kusému odůvodnění, ze kterého není patrné, proč by měli nést náklady řízení vzniklé státu, které nezavinili a vznikly z podnětu žalobkyně, domáhající se znaleckého posudku. K jejich tíži nemůže být, že je žalobkyně v insolvenčním řízení. Insolvenční správce si musela být vědoma pokračováním v řízení rizika případných nákladů. Nebyly dány ani zákonné důvody zavázat je k zaplacení soudního poplatku. Navrhli změnu části napadeného rozhodnutí v rozsahu, v jakém proti němu podali odvolání v zamítavé a přiznáním jim práva na náhradu nákladů řízení, event. jeho zrušení a vrácení věci soudu I. stupně k dalšímu řízení s tím, aby bylo nařízeno, aby věc projednal jiný soudce.

Žalovaní 3), 4), 5) v podstatném odůvodnění svého odvolání namítali nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Především vytýkali soudu I. stupně, že nectil zásadu pro vypořádání podle ust. § 841 obč. zák., že každému účastníkovi řízení náleží výplata podílu ve stejné výši, přičemž 3) žalovaná neobdrží nic. Žalovaná majetek pro vypořádání nespécifikovala. Závěr, že hodnota technického zhodnocení, kterou soud I. stupně vymezil jako majetek sdružení nepovažuje za správný. Došlo-li ke zhodnocení majetku pěti podílových spoluvlastníků, jedná se o pohledávku všech účastníků sdružení vůči nim. V řízení ani před tím však žádná taková pohledávka nebyla uplatněna a bude nepochybně promlčena. V projednávaném případě ani nevznikla, když účastníci sdružení za užívání majetku ve vlastnictví podílových spoluvlastníků po dobu nejméně 8 let nic neuhradili. Soud I. stupně v rámci předvídatelnosti rozhodnutí účastníkům nesdělil, jaký majetek se vypořádává a neposkytl jim řádné poučení. Nesouhlasili rovněž s rozhodnutím soudu I. stupně, kterým byla připuštěna změna žaloby z původně uplatněné dlužné částky o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví. Nesprávné rovněž považují rozhodnutí soudu I. stupně, pokud byli zavázáni k náhradě nákladů řízení. Navrhli změnu napadeného rozhodnutí v zamítavé, event. jeho zrušení a vrácení věci soudu I. stupně k dalšímu řízení.

Žalobkyně se k odvolání žalovaných písemně nevyjádřila.

Odvolací řízení bylo provedeno podle občanského soudního řádu (zákon č. 99/1963 Sb. ve znění do 31. 12. 2013), když řízení bylo zahájeno podáním žaloby přede dnem nabytí účinnosti novely č. 293/2013 Sb. (čl. II. přechodných ustanovení, bod 2.).

Hmotněprávně byla věc posouzena stejně jako správně soudem I. stupně podle občanského zákoníku v platném znění do 31. 12. 2013, (§ 3028 odst. 3 věta první zákona č. 89/2012 Sb.).

Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno osobami k tomu oprávněnými (§ 201 o. s. ř.), v zákonné lhůtě (§ 204 odst. 1 o. s. ř.), týká se rozhodnutí, proti němuž je odvolání přípustné (§ 202 odst. 1 a contr. o. s. ř.), uplatněny byly podle obsahu (§ 41 odst. 2 o. s. ř.) odvolací důvody podle § 205 odst. 2 písm. c), d), e), g) o. s. ř., po přezkoumání napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo i z důvodů, které nebyly v odvolání uplatněny (§ 212a odst. 1 o. s. ř.), v systému neúplné apelace (§ 119a o. s. ř.), dospěl k závěru, že odvolání žalovaných je částečně důvodné.

Nutno předestřít, že odvoláními žalovaných nebyla dotčena právní moc výroku I. rozhodnutí soudu I. stupně, proti kterému nesměřovala (§ 206 odst. 2 věta první o. s. ř.), proto nebyl předmětem přezkumného odvolacího řízení.

Pokud se týká zásadní, odvolateli namítané vady řízení, lze jim přisvědčit jen potud, že soud nesmí účastníky poučovat hmotněprávně.

V daném případě, pokud odvolací soud vychází z obsahu předloženého spisu, výzva soudu I. stupně (usnesení ze dne 8. 9. 2011, č. j. 4 C 76/2010-92) byla postupem v mezích zákonné procesní poučovací povinnosti soudu podle § 5 o. s. ř. ve spojení s ust. § 118a odst. 2 o. s. ř., podle kterého, má-li předseda senátu za to, že věc je možné po právní stránce posoudit jinak než podle účastníkovy právního názoru, vyzve účastníka, aby v potřebném rozsahu doplnil vylíčení rozhodných skutečností. Postupuje přitom obdobně jako podle ust. § 118a odst. 1 o. s. ř.

Uvedenému závěru svědčí nejen fáze řízení, ve které bylo dáno žalobkyni předmětné poučení (v podstatě na jeho počátku), ale především odůvodnění citované výzvy, podle obsahu ustanovením § 118a odst. 2 o. s. ř.

Podle názoru odvolacího soudu proto řízení před soudem I. stupně netrpělo namítanou vadou řízení, která by mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí.

V návaznosti na uvedené potom není případná ani námitka o nesprávnosti postupu soudu I. stupně, pokud k reakci žalobkyně na uvedené poučení a další následné, připustil „změnu žaloby – rozšířením“ (usnesení ze dne 8. 2. 2013, č. j. 4 C 76/2010-212).

Nelze však souhlasit s právním názorem soudu I. stupně, že uplatněním nároku na zrušení a vypořádání majetku sdružení zakládalo důvod pro rozhodnutí o eventuálním, případně podle formulace žalobkyně, alternativním petitu.

Uplatněné nároky, každý z nich, vycházel z jiných, i když v průběhu řízení měněných skutkových tvrzení žalobkyně.

Před připuštěním změny návrhu soudem I. stupně poslední verze skutkových tvrzení žalobkyně o uplatnění peněžní částky 1.428.397 Kč se opíralo o vypořádání podílu z důvodu neplatného vyloučení žalobkyně ze sdružení dne 16. 6. 2008 a vypořádání podílového spoluvlastnictví po rozpuštění sdružení. Žalobkyně tak uplatnila a předmětem řízení před soudem I. stupně byly v rámci tzv. objektivní kumulace dva nároky.

Nicméně o uplatnění v uvedeném pořadí prvního z nich (o peněžitém nároku o 1.428.397 Kč) bylo, jak uvedeno shora, rozhodnuto výrokem I. rozsudku soudu I. stupně pravomocně.

Pro předmět odvolacího řízení, tj. řízení o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví k majetku sdružení, odvolací soud vycházel ze skutkových zjištění a závěrů soudu I. stupně, které nejsou ani účastníky zpochybňovány, podle kterých sdružení účastníků zaniklo uplynutím ve smlouvě o sdružení sjednané doby trvání dne 31. 12. 2008, přičemž jeho účastníky k zániku sdružení byli všichni účastníci tohoto řízení.

Nelze přisvědčit odvolatelům, že by nárok na vypořádání podílového spoluvlastnictví nebyl řádně žalobkyní vymezen. Jak bylo uvedeno, žalobkyně uplatnila nárok na zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví, přičemž jeho předmět byl k jejímu návrhu přípustně upřesněn a vymezen znaleckým posudkem společnosti VEGA UHERSKÉ HRADIŠTĚ a.s.

Prisvědčit bylo možno ve shodě s právní naukou i judikaturou Nejvyššího soudu ČR právnímu závěru soudu I. stupně, pokud se zabýval toliko vypořádáním aktiv sdružení, mající oporu v ust. § 841 obč. zák. a § 835 obč. zák.

V případě rozpuštění sdružení jsou jeho účastníci nadále společně a nerozdílně odpovědní za závazky vůči třetím osobám jako věřitelům, které vznikly po dobu existence sdružení (blíže viz např. 33Cdo 2958/2011, Odo 413/2005).

Lze dodat, že při rozpuštění sdružení platí, že vypořádat nezaplacené závazky účastníků ve vztahu k třetím osobám nelze ani dohodou účastníků. Jedná se o odpovědnost účastníků, která je odpovědností objektivní, kdy každý z účastníků odpovídá vůči třetím osobám jako věřitelům za závazky vzniklé při výkonu společné činnosti celým svým majetkem, a to bez ohledu na to, jaký bude výsledek majetkového vypořádání mezi účastníky sdružení.

Podle ust. § 841 obč. zák. při rozpuštění sdružení mají účastníci nárok na vrácení hodnot, poskytnutých k účelu sdružení a vypořádají se mezi sebou o majetek získaný výkonem společné činnosti sdružení způsobem stanoveným ve smlouvě, jinak rovným dílem.

V souvislosti s vypořádáním sdružení je třeba upozornit na to, že účastníci rozpuštěného sdružení mohou vypořádat podílové spoluvlastnictví k majetku získanému společnou činností jenom k jeho části (tedy toliko k některým věcem a hodnotám), a to s tím, že ohledně jeho zbytku bude nadále trvat jejich podílové spoluvlastnictví i po rozpuštění sdružení.

Podílové spoluvlastnictví vzniká jak k hodnotám vneseným do sdružení, tak k majetku získanému činností sdružení, který se vypořádává podle zásad obsažených v ust. § 142 obč. zák., který upravuje zásady pro zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví soudem. (blíže viz např. Rc 33/02, NS 29 Odo 444/2005).

Účastníci rozpuštěného sdružení se na majetkovém vypořádání svého spoluvlastnictví ke společně získaným věcem nedohodli.

Lze poznamenat, že pokud jde o pravidla vlastního majetkového vypořádání účastníků sdružení po jeho rozpuštění, pak tato jsou více méně shodná s principy, respektive nároky, které má účastník sdružení, jehož účast ve sdružení zanikla jednostranným právním úkonem (ať už vystoupením ze sdružení nebo jeho vyloučením ze sdružení) a které jsou upraveny v kogentním ustanovení § 839 obč. zák., dle kterého se vystoupivšímu, případně vyloučenému účastníkovi vrací věci vnesené do sdružení a podíl na majetku získaném společnou činností se mu vyplátí v penězích podle stavu v den ukončení jeho účasti (ať už tato účast skončí vystoupením účastníka nebo jeho vyloučením).

Co se týká majetku (věci, hodnoty) získaného v důsledku činnosti sdružení, pak ten bylo třeba vypořádat způsobem upraveným ve smlouvě o sdružení tak, aby na každého z účastníků připadla hodnota 1/9 .

Účastníky nebylo zpochybňováno, že v důsledku činnosti sdružení a z jeho prostředků došlo k vnosům do nemovitostí v podílovém spoluvlastnictví žalovaných 2), 4), 5), 6), 7).

Jejich hodnota byla citovaným znaleckým posudkem společnosti VEGA UHERSKÉ HRADIŠTĚ a.s. určena částkou 305.000 Kč.

Uvedenou hodnotu bez ohledu na to, jak byla znalcem pojmenována, bylo nutno vypořádat ve vztahu k žalobkyni jako majetek získaný výkonem společné činnosti sdružení.

Uvedená majetková hodnota připadla do podílového spoluvlastnictví žalovaných 2), 4), 5), 6), 7), proto vypořádat žalobkyni podle smlouvy nebylo možno jinak než v poměru 1/9, tj. přiznáním jí částky 33.889 Kč.

Obdobně pokud se týká vypořádání dalších aktiv ve správě pověřeného účastníka (§ 833 obč. zák.) 2) žalovaného tj. peněz na bankovním účtu ve výši 16.372 Kč a 62 Kč v hotovosti, žádným z účastníků nezpochybňovaných, žalobkyni vznikl nárok na vyplacení 1/9 z nich, tedy na částku 1.826 Kč.

Vzhledem k uvedenému bylo rozhodnutí soudu I. stupně v části napadeného výroku IV. ohledně přiznání žalobkyni částky 33.889 Kč a výroku V., kterým jí byla přiznána částka 1.826 Kč vůči 2) žalovanému, jako ve výrocích věcně správných potvrzeno výrokem I. tohoto rozhodnutí (§ 219 o. s. ř.).

Poznamenává se, že se jedná o vypořádání mezi žalobkyní na straně jedné a žalovanými 2), 4), 5), 6), 7) na straně druhé jako spoluvlastníky nemovitostí, do kterých byl majetek sdružení vnesen, a o vypořádání peněžních obnosů mezi žalobkyní a jejich pověřeným správcem.

Tímto rozhodnutím se nevypořádávají stejné nároky ostatních účastníků sdružení mezi sebou, kteří je v tomto řízení nejenže popírali, ale především neuplatnili. Je na nich, zda se ohledně nároků každého z nich dohodnou, případně v případě nedohody je uplatní cestou soudního sporu.

Předmětem vypořádání byla aktiva, nikoliv věci v právním slova smyslu, proto nebylo možno formálně rozhodnout o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví k nim, a proto byl napadený výrok II. a III. rozhodnutí soudu I. stupně zamítnut, stejně jako pokud bylo žalobkyni částí výroku IV. rozhodnutí soudu I. stupně přiznáno na vypořádání o 27.111 Kč více, než jí náleželo (viz výše), což odůvodňuje v uvedeném rozsahu změnu citovaných výroků napadeného rozhodnutí, zamítavým výrokem II. tohoto rozhodnutí (§ 220 odst. 1 písm. a/ o. s. ř.).

Převážně úspěšným žalovaným nebylo možno uložit povinnost k náhradě nákladů státu a převážně neúspěšná žalobkyně byla osvobozena od poplatkové povinnosti (§ 11 odst. 2 písm. g/ zákona č. 549/1991 Sb. v platném znění), což odůvodňuje rovněž změnu napadeného výroku VII. rozhodnutí soudu I. stupně, nepřiznáním ČR práva na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů, výrokem IV. tohoto rozhodnutí (§ 224 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s ust. 148 odst. 1 o. s. ř.).

Z uvedených důvodů nebyly ani splněny zákonné předpoklady pro přenesení poplatkové povinnosti podle § 2 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb. v platném znění, což odůvodňuje změnu výroku VIII. rozhodnutí soudu I. stupně, výrokem III. tohoto rozhodnutí (§ 220 odst. 1 písm. a/ o. s. ř. per anal.).

Žalobkyně byla v tomto řízení ve vztahu k tomu rozhodnutí za řízení před soudem I. stupně neúspěšná ohledně návrhu na vyplacení částky 1.428.397 Kč a vyhověno jí bylo ohledně částky 35.715 Kč (33.889 Kč a 1.826 Kč) v řízení o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví, což je úspěšnost v nepatrném poměru, k neúspěšnému v pořadí prvnímu uvedenému nároku. Proto žalovaným bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů v plné výši (§ 142 odst. 3 o. s. ř.).

U žalovaných 1), 2), 6), 7), 8) zastoupených stejným právním zástupcem byla za řízení před soudem I. stupně přiznána odměna za jeden úkon právní služby z částky 1.428.397 Kč ve výši 14.020 Kč (§ 7 bod 6 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění, dále jen AT), snižená za každého zastupovaného o 20 % (§ 12 odst. 4 AT), tedy 11.216 Kč. Za pět zastupovaných činí odměna za jeden úkon 56.080 Kč, za 5 úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, zastoupení při jednání dne 8. 9. 2010, 8. 2. 2013, 22. 8. 2014 a 17. 10. 2014) činí odměna 280.400 Kč. Paušální náhrada nákladů za 5 úkonů po 300 Kč (§ 13 odst. 1, 3 AT), náhrada za promeškaný čas za 10 půlhodin po 100 Kč (§ 14 odst. 3 AT). Náhrada cestovného k jednání na vzdálenost 320 km k procesnímu soudu a zpět, při průměrné spotřebě podle TP 7,13 Kč na 100 km, dne 8. 9. 2010, při ceně pohonných hmot 27,20 Kč za litr nafty a náhradě za 1 km 3,90 Kč (vyhlášky č. 462/2009 Sb.) celkem 1.869 Kč, k jednání dne 8. 2. 2013 při ceně pohonných hmot 36,50 Kč za litr nafty a náhradě za 1 km 3,60 Kč (vyhlášky č. 472/2012 Sb.) celkem 1.985 Kč, k jednání dne 22. 8. 2014 a 17. 10. 2014 při ceně pohonných hmot 36,00 Kč za litr nafty a náhradě za 1 km 3,70 Kč (vyhlášky č. 435/2013 Sb.) celkem 2 x 1.985 Kč. Ze součtu uvedených položek 293.724 Kč činí 21 % DPH (§ 137 odst. 3 o. s. ř.) 61.682 Kč. Náklady žalovaných 1), 2), 6), 7), 8) za řízení před soudem I. stupně činí celkem 355.406 Kč.

U žalovaných 3), 4), 5) zastoupených stejným právním zástupcem byla za řízení před soudem I. stupně přiznána odměna za jeden úkon právní služby z částky 1.428.397 Kč ve výši 14.020 Kč (§ 7 bod 6 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění, dále jen AT), snížená za každého zastupovaného o 20 % (§ 12 odst. 4 AT), tedy 11.216 Kč. Za tři zastupované činí odměna za jeden úkon 33.648 Kč, za 5 úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, zastoupení při jednání dne 8. 9. 2010, 8. 2. 2013, 22. 8. 2014 a 17. 10. 2014) činí odměna 168.240 Kč. Paušální náhrada nákladů za 5 úkonů po 300 Kč (§ 13 odst. 1, 3 AT). Ze součtu uvedených položek 169.740 Kč 21 % DPH (§ 137 odst. 3 o. s. ř.) činí 35.645 Kč. Náklady žalovaných 3), 4), 5) za řízení před soudem I. stupně činí celkem 203.885 Kč.

Předmětem odvolacího řízení bylo zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví. Ve vztahu k němu vzhledem k charakteru řízení (řízení v zájmu účastníků na vypořádání vzájemných nároků z rozpuštěného sdružení v principu „judicium duplex“) žádnému z účastníků nebylo právo na náhradu nákladů přiznáno.

Žalobkyně je povinna nahradit žalovaným náklady řízení ve výši a za podmínek splatnosti uvedených ve výroku V. tohoto rozhodnutí (§ 160 odst. 1 věta první o. s. ř., § 149 odst. 1 o. s. ř.).

Náklady za řízení před soudy obou stupňů je žalobkyně povinna nahradit žalovaným ve výši a za podmínek splatnosti uvedených ve výroku V. tohoto rozhodnutí (§ 160 odst. 1 věta po středník, § 148 odst. 1 o. s. ř.).

Důvody pro aplikaci ust. § 150 o. s. ř., jimiž se odvolací soud zabýval z úřední povinnosti, nebyly shledány a ostatně ani účastníky uplatňovány.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání podané do dvou měsíců ode dne doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR, prostřednictvím Okresního soudu v Uherském Hradišti, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu, nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena, nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně
dne 20. května 2015

Mgr. Dalibor Bruk v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jarmila Julinová

